

"În Maieru, am trăit cele mai frumoase și mai fericite zile ale vieții mele"-

Livu Rebreanu

CUIBUL VISURILOR

Director fondator: SEVER URSA

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CONSILIUL LOCAL MAIERU

ANUL XXII Nr. 2 (129) *** MAI 2018 *** 8 PAGINI ***

Centenar

Memento - Marea Unire de la 1 Decembrie 1918

Extras din cartea părintelui prof. Nicolae Feier,

Alba Iulia 1918. Citirea Rezoluției de Unire de către Dr. Iuliu Hossu-greco-catolic, alături de Dr. Miron Cristea-ortodox

"Panteonul bistrițenilor", Editura Karuna, Bistrița, 2008, pp. 12-13:

Episcopului dr. Iuliu Hossu, i-a fost încredințată, de către Marele Sfat al Națiunii, onoarea de a citi în fața Marii Adunări „Declarația Unirii”. Înainte de a da citire textului propriu-zis, acesta a ținut să-și exprime bucuria personală, spunând, printre altele: «Astăzi, prin hotărârea

noastră, se înfăptuiește România Mare, una și nedespărțită, rostind fericiți, toți românii de pe aceste plaiuri:

„Ne unim pe veci cu Țara-Mamă, ROMÂNIA!”»

... Apoi, într-un gest apoteotic al acelei clipe, în fața mulțimilor entuziaste care aclamau și plângeau de bucurie, episcopul greco-catolic de Gherla s-a îmbrățișat cu episcopul ortodox de Caransebeș dr. Elie Miron Cristea. Viitorul patriarh a adresat celor prezenți cuvintele:

„Pe cum ne vedeți aici îmbrățișați frățește, așa să rămână îmbrățișați pe vecie, toți frații români!”³

Amândoi, acești iluștrii bistrițeni, unul prin naștere, altul prin mamă și școli, au făcut parte din delegația oficială care a dus la București „Actul Unirii”. Cuvintele lui I. C. Brătianu, adresate delegației, vor rămâne nemuritoare:

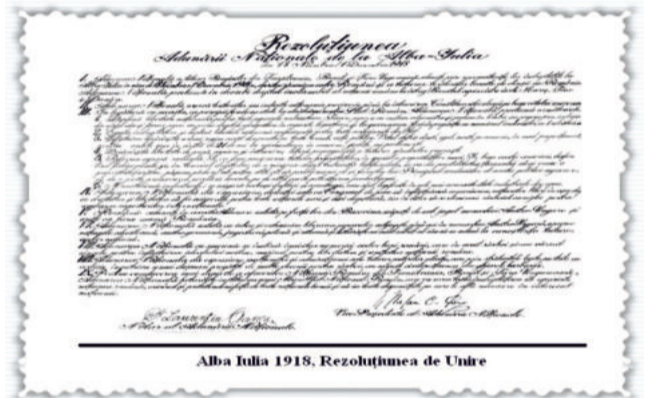
„Fraților, de o mie de ani vă așteptăm. Și ați revenit ca să nu ne mai despărțim niciodată”.

Nota de subs. nr. 3: Ilie Șandru, Valentin Borda, „Un nume pentru istorie: Patriarhul Miron Cristea”, Casa de editură „Petru Maior”, Târgu-Mureș. 1998. pag. 117.

Extras consemnat de V. Cărbune

Centenar

Memoria documentelor în modalități de înregistrare ale membrilor Gărzilor Naționale Române constituite în anul 1918: cazul localității Maieru¹

Analiza realizărilor istoriografice referitoare la evenimentele din toamna târzie a anului 1918, permite, la o privire de ansamblu, enunțarea unei constatări pozitive, și anume, faptul că fenomenul a fost cercetat, descris și analizat într-o perspectivă care nu mai oferă alte abordări. Este valabilă această trăsătură atât la nivel național cât și raportat la teritoriul județului nostru.

În acest context, prezentăm în continuare, câteva coordonate mai puțin cunoscute ale evenimentelor, păstrate în fonduri documentare, referitoare la constituirea și activitatea gărzilor naționale române. În structura comitatului/județului Bistrița-Năsăud din 1918, informațiile referitoare la acest subiect au avut ca bază – ca de altfel, pentru întreaga Transilvania – Ordinul circular al Ministerului Internelelor, Directoratul General din Cluj, nr. 834 din 10 mai 1920, prin care se solicita subprefecților date despre „unitățile ce au ființat în Transilvania de la revoluție și unde s-au vărsat la desființare arhivele”, urmând a comunica numele comunei în care a ființat unitatea, numirea unității (garda națională sau voluntari), numărul membrilor, timpul de când până când a funcționat, dacă a capturat sau nu, de facto, materiale de la fosta armată austro-germană, a purtat registre de intrare-ieșire, unde se află arhiva unității, dacă a vărsat-o, unde, când și la ce autoritate.

Răspunsul unităților administrative interogate a variat, consemnând faptul că „unitățile care au fost înființate numai pe durata revoluției, după informațiile câștigate, n-au avut arhivă (s. n.) – fie, atașarea unor tablouri despre aceste unități sau consemnarea faptului că „n-au fost gărzi organizate”. Se constată precaritatea surselor documentare conservate pentru a putea determina modul de organizare și funcționare a gărzilor naționale în localitățile comitatului/județului Bistrița-Năsăud.

În al doilea rând, amintim informațiile păstrate referitoare la modalitatea de plată a acestor structuri/unități. Interogația a fost trimisă de Ministerul de Interne – Directoratul General din Cluj la

- continuare în pagina 3 -

Adrian Onofreiu

Comemorarea Eroilor măiereni și resfințirea Bisericii

– spicuri din cuvântul participanților –

Primarul Vasile Borș,

BINE AȚI VENIT ÎN COMUNA MAIERU!

Maieru la al 578-lea an de atestare continuare de cele trei măguri: Măgura Bologa (de Jos), Măgura Zânelor nimic rău să nu se întâmple în acest cuib

În ceea ce privește numele localității cea mai plauzibilă măierii - erau zone practica mineritul; aici se pare că au pentru cei care patronau și conduceau Rodnei.

A doua ipoteză este aceea că numele măierii, acestea fiind pășunile pe care măiereni. S-ar putea ca ambele ipoteze să prima, deoarece la capitolul pășuni timpuri foarte multe păduri, chiar și în

În componența comunei Maieru astăzi unite între ele nu doar prin drumul național, ci și prin șirul de locuințe care s-au construit între cele două sate. Satul Anieș a fost vestit și datorită băilor de apă minerală care au fost deschise în secolul al XVII-lea și au funcționat până în a doua parte a secolului al XIX-lea. Aceste ape tămăduitoare au fost folosite nu numai de localnici, ci și de nobilimea austro-maghiară care venea în această zonă, fiind pentru ei o oază de liniște și relaxare.

Pe Valea Anieșului există și zăcăminte aurifere ("Munții noștri aur poartă..."). De-a lungul a cinci secole comuna

Primarul Vasile Borș (foto: V-D Partene)

documentară (1440) este străjuit în lui Ion (de Sus), Măgura lui Apostol (Porcului), care parcă veghează ca binecuvântat de Dumnezeu.

Maieru, există două ipoteze: prima și rezidențiale ale regiunilor unde se apărut primele locuințe construite acele exploatații ce se făceau în Munții

localității ar veni de la cuvântul își păstoreau turmele de oi primii fie valabile, eu însă pledez pentru stăteam mai slab (existând în acele vatra satului).

intră cele două sate: Maieru și Anieșul, care s-au construit între cele două sate.

- continuare în pag. 2 -

Centenar

Comemorarea Eroilor măiereni și resfințirea Bisericii

– spicuri din cuvântul participanților –

Maieru a dat țării acesteia oameni de seamă, care au luptat pentru păstrarea identității naționale, a culturii și tradițiilor acestei localități și a Ardealului. U r g i i l e acestor veacuri au trecut și peste comuna Maieru, dar nu au reușit să îi dezrădăcineze, ci, dimpotrivă, i-au întărit și au rămas aici precum stâncile.

Dintre toate personalitățile măierene sau care au trecut prin Maieru suntem mândri că cel mai mare romancier al țării, Liviu Rebreanu, a copilărit în Maieru și a numit atât de frumos această localitate: "Cuibul visurilor". Tot el afirmă că multe din personajele

operelor sale au fost luate din Maieru, satul care i-a rămas în suflet și a cărui amintiri l-au urmărit toată viața.

În locul unde scriitorul dorea să-și construiască o casă pentru bătrânețe, măiereni au ridicat un frumos muzeu memorial, în care sunt expuse lucrurile vechi adunate de către cetățeni, foști elevi ai școlii noastre. Din punct de vedere administrativ, pot spune că cea mai mare dezvoltare a comunei s-a realizat după anul 1990, fiecare dintre primarii aleși încercând să aducă fonduri pentru dezvoltarea localității. Cele mai multe fonduri au putut fi atrase după anul 2007, când România a aderat la Uniunea Europeană și a beneficiat de programele de finanțare privind dezvoltarea infrastructurii de interes local, regional și național.

Maieru se află în plină dezvoltare și, deși s-au realizat în această perioadă foarte multe proiecte, mai avem mult de lucru, comuna noastră având cel mai mare număr de locuitori din județ, iar necesitățile de dezvoltare fiind mai mari decât în comunele mici. Deși mulți tineri au plecat la muncă în străinătate, nu au părăsit decât temporar localitatea, iar cu banii câștigați s-au întors și și-au construit gospodării frumoase.

Comuna noastră a deținut timp de 22 de ani recordul național de natalitate. Un bătrân al satului, întrebând în acea vreme: "De ce țineți să aveți așa mulți copii?", a dat un răspuns la care ar trebui să ia aminte toți

românii: "ca să fim mulți seara la cină și ca să ni se înveșnicească neamul". Fie ca în anul centenar al Unirii tuturor românilor, să fim cu toții o singură inimă pentru ca neamul nostru românesc să se înveșnicească, nimeni și nimic să nu-l poată dezrădăcina.

Evenimentul pe care-l avem în frumoasa noastră comună în 29 aprilie 2018, pornește cu rugăciunea din sfânta noastră biserică cu hramul Sfântul Arhidiacon Ștefan, așa cum tot românul pornește orice lucru bun cu rugăciune, apoi dezvelirea monumentului eroilor măiereni care s-au jertfit pentru a apăra pământul sfințit de Dumnezeu, paradă militară în cinstea acestor eroi și la final un spectacol tradițional românesc, care să ne facă să fim și mai uniți.

Bine ați venit în *Cuibul visurilor!*

"Sunt suflet în sufletul neamului meu. Și-i cânt bucuria și amarul."

Din voia lui Dumnezeu, slujitorul administrativ al măierenilor,
**Primar teolog,
Vasile Borș**

Memorialul Eroilor Măiereni

care este astăzi sfânt.

[...]

Eram într-o vizită în Republica Moldova și astăzi vreau să vă spun că avem în mijlocul nostru și oficiali din Republica Moldova de peste Prut și le mulțumesc că au venit la noi. Era un loc unde li s-a spus că au murit 27 de mii de soldați într-o singură luptă. Și li se spunea acestor soldați de către superiorii lor înainte de luptă: „Scoateți fiecare câte un glonț din cartuș, scrieți pe o hârtie numele vostru și de unde sunteți pentru că s-ar putea ca nimeni dintre noi să nu scape cu viață. Puneți glonțul înapoi și puneți-l în buzunarul de la piept și așa vă vom găsi să anunțăm în sat. Că o murit Ion a lui cutare, Vasile a lui cutare sau Grigore.” Cred că așa au pățit și acești eroi din Maieru. Și n-au știut bine ceasul, ziua în care au murit. Știm doar că în acea vreme plânsetele părinților, ale soției, ale copiilor au udat brazda.

De aceea mă simt mândru astăzi, împreună cu dumneavoastră, măiereni, că am reușit să construim acest monument

Extras din cuvântarea prim. Vasile Borș, la dezvelirea memorialului eroilor măiereni:

[...]

De ce a fost necesară construirea acestui Monument al eroilor măiereni căzuți în cele două războaie mondiale? Pentru acești oameni nimeni nu a reușit poate să ridice o cruce, un monument și nici nu știm locul unde ei și-au dat viața, unde, apărându-și vatra strămoșească, au udat-o cu sânge, sângele lor

- urmare din pagina 1 -

PROGRAMUL EVENIMENTELOR

Vineri – 27 aprilie, 2018

08.00 – 08.15 Primirea festivă a delegației de la Mănăstirea Panaghia Xenia-Kato Xenia din Grecia, care aduce Brâul Maicii Domnului

08.15 – 08.30 Așezarea Cinstului Brâu al Maicii Domnului spre închinare (în baldachinul din curtea bisericii)

08.30 – 10.00 Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

10.00 – 10.30 Slujba de Te-Deum și cuvânt de bun venit adresat delegației oficiale și pelerinilor prezenți (preot Dan Cismaș și primar Vasile Borș)

17.00 – 18.00 Acatistul Cinstului Brâu al Maicii Domnului

20.00 – 22.00 Taina Sfântului Maslu și dezlegări

Sever Ursă - Icu Crăciun

Sâmbătă – 28 aprilie, 2018

09.00 – 10.30 Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie (protos. Chiril Zăgrea)

10.30 – 11.00 Parastas pentru toți ctitorii bisericii, preoții slujitori trecuți la cele veșnice și eroii măiereni care s-au jertfit în cele Două Războaie Mondiale

16.00 – 19.00 În sala mare a Muzeului „Cuibul Visurilor” va avea loc o sesiune festivă de comunicări, intitulată sugestiv „Întâlnirea fiilor satului”

17.00 – 18.00 Acatistul Cinstului Brâu al Maicii Domnului

18.00 – 19.15 Taina Sfântului Maslu (cuvânt de învățătură)

19.15 – 20.00 Procesiune cu Brâul Maicii Domnului

20.00 – 22.30 Slujba Privegherii (scurt cuvânt de învățătură)

Duminică – 29 aprilie, 2018

07.00 – 07.50 Acatistul Sfântului Arhidiacon Ștefan

07.50 – 08.15 Sfințirea cea mică a apei

08.30 – 08.45 Primirea celor cinci ierarhi care vor participa la slujbă

09.00 – 10.00 Slujba de resfințire a bisericii cu hramul „Sfântul Arhidiacon Ștefan”

10.00 – 12.15 Sfânta Liturghie Arhierescă săvârșită pe scena special amenajată din curtea bisericii

12.15 – 12.45 Moment festiv în cadrul căruia Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Andrei va oferi distincții celor care au sprijinit lucrările parohiei Maieru. În același cadru, domnul Vasile Borș, primarul Comunei Maieru, îi va oferi Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Andrei titlul de *cetățean de onoare* al comunei Maieru.

12.45 – 13.00 Sfințirea Monumentului Eroilor măiereni căzuți pe câmpurile de luptă în cele Două Războaie Mondiale, ridicat la intrarea în curtea bisericii

- continuare în pagina 4 -

Sărbători cu bine!

Au existat dintotdeauna momente memorabile în care măiereni de acasă și de pretutindeni s-au adunat într-o incredibilă comuniune sufletească în numele unei idei sau al unei inspirate inițiative.

Am fost și eu unul dintre cei care, susținut de echipe de inimoși și entuziaști iubitori de cultură și credință, a reușit, prin neuitate evenimente culturale, să îi aducă pe măiereni și nu numai alături de Rebreanu, de tradițiile și *Cumuna măiereană* sau de "cuibul" muzeului nostru.

Mă bucură nespuse faptul că tradiția este continuată de noile generații de vajnici slujitori ai bisericii noastre, ai comunei, ai intelectualității sau ai școlii. Ei redeschid, astăzi, pentru noi toți, prin *Sărbătorea măierenilor*, punți sufletești între credință, cultură și neuitarea eroilor noștri.

Știu că inițiativa a plecat de la părintele Dan Cismaș și al său tânăr neastâmpăr cu care girează importante înfăptuiri locale, secondat de părintele Ioan Lăpuște, cu sprijinul

viguros al inimosului nostru primar, Vasile Borș și al său Consiliu local.

Sunt fapte care îi innobilează și vor rămâne în memoria concetățenilor noștri.

Este important că evenimentul nu uită de eroii măiereni care au pierit slujindu-și cu devotament țara pe câmpurile de luptă și numele lor va fi încrustat cu cinste pe frontispiciul noului monument dedicat lor. Amplasarea acestuia în fața bisericii ce va fi resfințită, ne va oferi nouă, urmașilor, datoria creștinească să ne facem un semn al crucii în trecerea pe sub arcul monumentului spre Sfântul altar al rugăciunilor noastre.

Din universul strâmt al actualei mele prezențe pământești, primiți, dragii mei, gratitudinea unui prețuitor îndărătnic și sincer al măierenilor și al faptelor lor.

Sever Ursă

Centenar

- urmare din pagina 1 -

Memoria documentelor în modalități de înregistrare ale membrilor Gărzilor Naționale Române constituite în anul 1918: cazul localității Maieru

data de 4 septembrie 1921 și solicita „un conspect despre sumele plătite pentru Gărzile Naționale în timpul revoluțiunii de comunele din raionul D-vs., precum și sumele ce au fost a se plăti de la comunele care sunt mai în apropiere de D-vs. Veți cere acestea știri telefonice, de la cele mai îndepărtate, telegrafic, întrucât această chestiune este de un caracter foarte urgent”.

Răspunsul localităților a fost diferit, în funcție de faptul dacă au existat sau nu aceste structuri la nivel local. Majoritatea localităților au înaintat conspecte ale sumelor de bani cheltuite cu echiparea și întreținerea gărzilor naționale, pe perioada cât acestea au funcționat³.

Decontarea cheltuielilor a fost făcută fie imediat, de către instituții bancare locale⁴, fie, ulterior, de către Consiliul Dirigent și apoi, Directoratul General Cluj al Ministerului Internelor.

În al treilea rând, consemnăm faptul că s-au păstrat informații referitoare la modalitatea de înregistrare a celor care au făcut parte din gărzile naționale și a foștilor voluntari. Debutat în județul Bistrița-Năsăud în anul 1923, când s-a consemnat prima încercare de constituire a despărțământului județean al Uniunii foștilor voluntari, procesul s-a extins pe întreaga perioadă interbelică. O primă înregistrare – bazată pe instituționalizarea inițiativei⁵ – a fost făcută în anul 1934. Operațiunea s-a făcut în baza ordinului circular al Administrației județului Năsăud, nr. 15.493 din 22 decembrie 1930, care solicita ca „în vederea recensământului (conscrierii) foștilor voluntari și legionari – pentru a cărei efectuare veți primi în curând instrucțiunile necesare – avem onoarea a vă ruga să binevoiți a comunica de urgență numărul foștilor voluntari și legionari aflați pe teritoriul comunei, pentru a vi se putea trimite buletine individuale

în număr corespunzător”. Documentul invocat cuprindea date referitoare la nume și prenume, domiciliu, dacă trăiește sau e mort, starea civilă (numele soției), religia, ocupația, știința de carte, numărul și vârsta copiilor, averea, dacă a fost împroprietărit, unitatea și gradul avut în armata austro-ungară, unde a fost făcut prizonier, când s-a înrolat, gradul și în ce unitate a servit ca voluntar, dacă a fost decorat, dacă a participat la mobilizarea decretată de Consiliul Dirigent, dacă a fost dezertor din armata română, dacă manifesta interesul de a fi reangajat în armată. O fișă completă, cu date de

esență referitoare la calitatea de fost voluntar sau legionar.

Informațiile au fost extinse în anul 1934 cu referire la foștii membri ai gărzilor naționale române din anii 1918-1919. Conspectele tabelare cuprindeau date referitoare la nume și prenume, data nașterii, gradul militar avut în garda națională, garda națională în care a servit, ocupațiunea la momentul recenzării, domiciliul și dacă a fost decorat/posedă brevet.

În anul 1938, prin adresa Prefecturii județului Năsăud nr. 15.393 din 18 iulie, au fost solicitate – în termen de 10 zile – tablouri care să cuprindă locuitorii din toate comunele care în 1918-1919 au făcut parte din gărzile naționale, arătându-se într-o rubrică aparte dacă mai trăiește și care e adresa lui actuală⁶.

O ultimă înregistrare s-a făcut în anul 1940. Determinată de adresa Ministerului Apărării Naționale nr. 66.581/1940 „cu privire la întocmirea tabelelor definitive de toți membrii fostelor Gărzi Naționale din 1918-1919”, a avut ca motivație acordarea pentru cei înscrși în tabele, a medaliei Ferdinand I cu spade⁷, fapt instituit prin Înalțul Ordin al Majestății Sale, Regelui, nr. 70.830 din 15 decembrie 1935.

Formatul tabelar cuprindea date referitoare la nume și prenume, gradul avut în garda națională, garda la care a activat, anul nașterii, numele părinților, dacă a fost condamnat sau dezertor, dacă era în viață, purtarea în viața civilă, cercul de recrutare⁸.

Un element aparte aici, l-a constituit faptul că în localitățile unde românii au fost în minoritate, tabele cuprind serii de nume ale locuitorilor, în principal, de origine etnică germană – sași - și, în unele cazuri izolate, maghiari s-a datorat aceasta faptului că încă la 31 octombrie 1918 a fost încheiat un acord la Budapesta, după negocieri între Alexandru Vaida-Voevod, din partea românilor, Oskár Jászi, ministrul maghiar al naționalităților și Rudolf Schuller, deputat sas din Bistrița, concretizat în două documente; un comunicat și un apel către populație pentru a se forma consilii și gărzii naționale. Înțelegerea a fost făcută în numele lui Teodor Mihali, președintele Comitetului Executiv al Partidului Național Român, Johann Hock, din partea Consiliului Național Maghiar și Wilhelm Melzer, din partea populației germane din Transilvania⁹. Textul documentului a definit de altfel și prima etapă din acțiunea practică de constituire a sfaturilor/consiliilor populare în primul rând, în localitățile urbane ale județului.

Ca și concluzie generală, subliniem faptul că în acest mod, s-au salvat pentru viitor, în format tabelar, serii de nume ale celor care la cumpăna anilor „viforoși” 1918-1919 și-a asumat rolul esențial, de a asigura ordinea, siguranța publică și administrarea treburilor curente ale comunităților din care făceau parte. Aceste organisme au înlocuit vechile autorități, retrase timpuriu, în toamna târzie a anului 1918 și au asigurat continuitatea vieții zilnice, fără intruziuni sau manifestări de anarhie sau nesupunere, în calitate de autorități locale.

Deși tabele întocmite sunt „amprentate” de coloratura politică a momentelor în care au fost realizate, cuprind totuși informații esențiale despre cei care „au făurit” acasă, în comunitățile lor, România Mare. Rolul lor a fost esențial în asigurarea racordării tuturor la ideea unității naționale.

În continuare, redăm numele celor care au făcut parte din garda națională în localitatea Maieru, moment consemnat documentar în anul 1938. Formatul tabelar arată faptul că aici, cei care și-au asumat misiunea asigurării ordinii și transferului puterii – după formula uzitată în epocă, „preluarea imperiului” - au fost oamenii locului. Cu atât mai mult se relevă meritul lor, deoarece au înscris și localitatea pe traiectul evenimentelor din întreg cuprinsul Transilvaniei, care s-au finalizat cu actul unirii din 1 decembrie 1918.

Tabloul locuitorilor din comuna Maieru care în anii 1918/1919 au făcut parte din Garda Națională

Nr. crt.	Numele si prenumele	25	Bumbu Ion
1	Barna Ion, sublocotenent în rezervă, comandant	26	Cărbune Ambrozie
2	Boșca Dumitru	27	Motofeala Silvestru
3	Partene Constantin	28	Berende Ion
4	Ilieșiu Petre(decedat)	29	Hoza Domide
5	Ilieșiu Iustin(directorul Școlii de Ucenici Cluj).	30	Avram Lazăr
6	Ureche Anhidim	31	Cimuca Ion
7	Căndale Vasile M.	32	Bumbu Aurel
8	Strâmbu Tănase	33	Crețu Ion
9	Cobzașiu Adrian	34	Ciroaie Gavrilă
10	Motofeala Ion I. Vasile (d)	35	Leonte Vasile
11	Ureche Doniză	36	Ursa Grigore
12	Avram Dumitru	37	Motofeala Iazăr
13	Ustâna Dumitru(d)	38	Căndale Vasile P.
14	Lorințiu Teodor	39	Boșca Pop Login
15	Bontaș Alexandru	40	Motofeala Petre I. Carp
16	Bozga Ion	41	Lăzăroaie Alexandru
17	Pop Alexandru D.	42	UrecheAlexandru
18	Olariu Doniză	43	Hădărău Ion P(d)
19	Gălușcă Nechita(d)	44	Rauca Alexandru
20	Croitoru Vasile P.	45	Hodoroga Ion D.
21	Irimi Iulian	46	Hehea Octavian
22	Burta Simion	47	Ciroaie Silvestru
23	Burta Ion	48	Ometiță Mihail
24	MotofealaIacob		

Maieru la 27 iulie 1938.

notar, ss indescifrabil

A.N.B-N, fond Prefectura județului Năsăud-nr. bază, d. 1.789/1940, f. 255.

Adrian Onofreiu

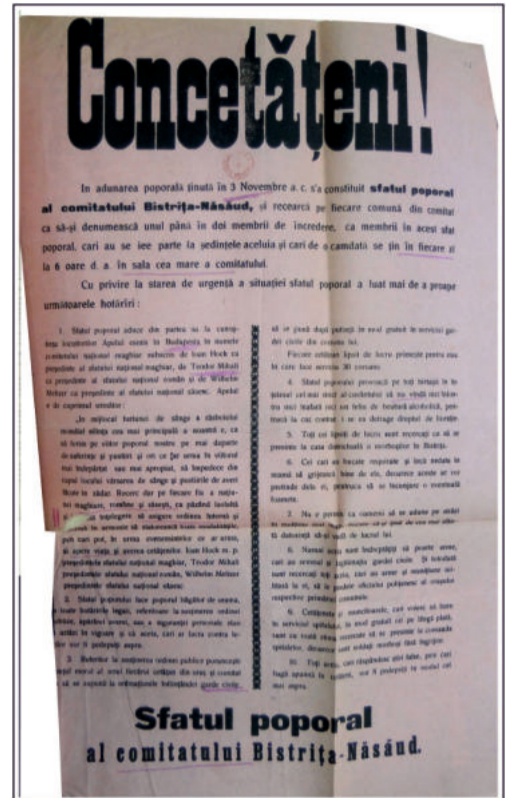
Note de final:

¹ Vezi de același autor și *Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 în ținutul Bistriței și Năsăudului*, în „Cuibul Visurilor”, anul XXII, nr. 1 (128), martie 2018, pp. 1-3.

² A.N.B-N, fond Prefectura județului Năsăud, d. 340/1920, f. 1.

³ Cu titlu de exemplu, precizăm derularea procesului pentru localitatea Telciu Sub numărul 1811/1921, pretura Năsăud a înaintat tabloul sumelor, care arăta 5.935 de lei; *Ibidem*, f. 7, sumă cheltuită de comună și restanță de la stat, *Ibidem*, f. 13. Consiliul Dirigent a ordonat plata sumei de 11.870 coroane, „solda gărzii naționale din Telciu”, cu precizarea că era comunicată „pentru avizarea comunei. Întrucât comuna a anticipat această sumă, să ne înaintați chitanțele originale prin care s-au ridicat banii, iar gardiștii să dea declarație netimbrată în prezența prezidentului consiliului și al comandantului gărzii că și-au primit solda. Socoteala să ne-o înaintați cu tabloul până la 15 ianuarie 1920”; *Ibidem*, f. 51. Conspectul a fost prezentat „despre indivizii care au servit în garda națională din Telciu, provăzută cu chitanțele în original, în număr de 12 bucăți, subscrise de prezidentul consiliului și comandantului gărzii, din care reiese că s-a primit suma de 11.870 coroane”; *Ibidem*, f. 52, dar suma nu a „fost scoasă de la Receptoratul român regesc din Bistrița până la data de 22 februarie 1920”; *Ibidem*, f. 53. Suma a fost însă ridicată- conform adresei primăriei comunale din 6 martie 1920 – „ în 4 a lunii curente și s-a jurnalizat la casa comunei Telciu sub nr. jurn. 59 din 1920”; *Ibidem*, f. 54. Iar pentru ășăud, în adresa din 24 iunie 1919 se solicita subprefecturii amânarea înaintării conspectului până în data de 31 iulie, motivat de faptul că „o parte

- continuare în pag. 4 -

BA Buc., Arh. V. Moldovan, Vol. I, p.93

Foto: V. Cărbune

Centenar

- urmare din pagina 3 -

Memoria documentelor în modalități de înregistrare ale membrilor Gărzilor Naționale Române constituite în anul 1918: cazul localității Maieru

dintre gardiști, a căror subscriere – conform ordinului, e necesară pentru atestarea primirii sumelor – sunt duși ca militari, ori, preste tot, sunt absenți din Năsăud”; *Ibidem*, f. 35. Conspicuit sumelor cheltuite pentru garda națională din această localitate preciza natura lor, astfel: „cină, amiază și beuturi; pentru vin; mâncare și vin, în total, 26.675 coroane, care ar fi trebuit acoperite din soldele gardiștilor”; *Ibidem*, f. 37.

⁴ „Banca Bistrițiana și banca Coroana au avansat sumele necesare soldei ofițerești și a milițienilor gardiști”; apud. Pavel Tofan, *Memorii din 1918...*, p. 80. Pentru zona Năsăudului, băncile „Aurora” și „Mercur”, iar pentru Beclean, „Minerva”.

⁵ *Vezi Regulamentul Uniunii foștilor gardiști și legionari luptători pentru întregirea neamului*, în Idem, d. 590/1932, ff. 1-2.

⁶ *Ibidem*, f. 236/v. Tabele întocmite conțineau informații referitoare la nume și prenume, adresa din momentul întocmirii și consemnarea faptului dacă era în viață. Inițiativa s-a înscris în cadrul general al manifestărilor și acțiunilor comemorative ale regimului regelui Carol II, la 20 de ani de la unire.

⁷ Erau excepții: membrii decedați; condamnați de instanțele civile pentru diferite fapte infamante; membrii care au fost dezertori din armata română sau condamnați de instanțele militare pentru dezertare sau nesupunere la concentrare; membrii care au primit medalia Ferdinand prin Asociația Voluntarilor din Război; *Ibidem*, f. 291.

⁸ Idem, d. 76/1940, f. 14. În aceste tabele erau omise anumite categorii, reprezentate de grupuri etnice minoritare.

⁹ *Textul integral: „În mijlocul furtunei de sânge a războiului mondial silința cea mai principală a noastră e, ca să ferim pe viitor poporul nostru pe mai departe de suferințe și pustii și, orice ar urma în viitorul mai îndepărtat sau mai apropiat, să împedecă din capul locului vărsarea de sânge și pustuirile de averi făcute în zădar. Recerc dar, pe fiecare fiu a națiunii maghiare, române și săsești, ca păzând laolaltă și în bună înțelegere să asigure ordinea internă și în urmă, în armonie să statorească toate modalitățile prin care pot, în urma evenimentelor ce ar urma, să apere viața și averea cetățenilor. Ioan Hock, m. p., președintele sfatului național maghiar, Teodor Mihali, președintele sfatului național român, Wilhelm Meltzer, președintele sfatului național săsesc”; la Victor Moldovan, *Memoriile unui politician din perioada interbelică, Volumul II. Documente*, ediția a II-a revăzută și adăugită, editori, Mircea Gelu Buta, Adrian Onofreiu, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2015, doc. 31, p. 61. Publicat și în *1918 la români. Documentele unirii*, vol. VII, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1989, doc. 54, pp. 78-79; fotocopie, în *Unirea Transilvaniei cu România 1 Decembrie 1918*, ediția a II-a, redactori, Ion Popescu-Puțuri, Augustin Deac, București, 1972, p. 595. De altfel, la 3 noiembrie s-a constituit Sfatul Popular al comitatului Bistrița-Năsăud, iar la 4 noiembrie, Consiliul Național Român comitatens.*

PROGRAMUL EVENIMENTELOR

- urmare din pagina 2 -

13.00 – 13.30 Parada militară susținută de către membrii *Brigăzii 81 Mecanizată „General Grigore Bălan” Bistrița-Năsăud*

16.00 – 17.00 Acatistul Cinstului Brâu al Maicii Domnului

17.00 – 17.30 Pe scena special amenajată în spatele parcului, programul artistic va fi precedat de un moment solemn în cadrul căruia Primăria Comunei Maieru îi va gratula pe cinci reprezentanți de seamă ai comunității măierene: *Jurist Macavei Al. Macavei, Inginer Pantelimon Avram, Inginer diplomat Viluț Cărbune, Prof. Univ. Dr. Lazăr Avram, Prof. Univ. Dr. Traian Scridon*, oferindu-le titlul onorific de *cetățean de onoare*. De asemenea, vor fi acordate diplome și altor persoane.

17.30 – 21.30 Concert extraordinar organizat de către

Primăria Comunei Maieru, susținut de: Corala „Armonia” din Constanța, Ansamblul „Cununa Someșană” Maieru, Sava Negrean-Brudașcu, ANDRA și alți îndrăgiți interpreți.

22.00 – 22.30 Slujbă de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru „toată darea cea bună și pentru tot darul desăvârșit” și pentru buna desfășurare a evenimentelor

Primăria Comunei Maieru a acordat titlul onorific de Cetățean de Onoare, domnilor:

- Prof. Univ. Dr. Lazăr Avram,
- Inginer Pantelimon Avram,
- Inginer Viluț Cărbune,
- Jurist Macavei Al. Macavei,
- Prof. Univ. Dr. Traian Scridon

LAUDATIO în onoarea D-lui Lazăr Avram

Profesor dr. ing. la Universitatea "Petrol-Gaze" - Director al Departamentului de Forajul sondelor, extracția și transportul hidrocarburilor.

”Par hazard”, adică un pic din întâmplare, mă simt onorat să am această ocazia rară, ca un bătrân dascăl are onoarea să întâmpine și să prezinte un profesor de excepție, un specialist de mare calibrul, dar și un intelectual rasat!

Domnul Lazăr Avram s-a născut la 16 mai, 1955 în comuna Maieru, jud. Bistrița-Năsăud. Este căsătorit cu Avram Maria (profesoară de matematică), pe care a cunoscut-o la Maieru și are doi copii: Avram Iancu-Adrian și Avram Sorin-Alexandru precum și trei nepoți: Avram Sebastian, Avram Anastasia Maria și Avram Antonia Maia.

Pregătire profesională

1970-1974 - Liceul din Sângeorz-Băi; Bacalaureat, media 10/10;

1975-1980 - Diplomă de inginer la Institutul de Petrol și Gaze - Ploiești (facultatea Forajul Sondelor și Exploatarea Zăcămintelor), România; șef de promoție cu media 9,88/10;

1992-1993 - Diplôme de l'Institut Français du Pétrole (Developpement et Exploitation des Gisements); dec. 1993 - Doctor inginer în "Foraj-Extracție".

Iată un om al locului care a zburat din MAIERU tare departe și foarte sus...cu puncte de oprire și studiu la Sângeorz-Băi, Ploiești, Sibiu, Clermont-Ferrand, Kavala.

Locul de muncă actual; responsabilități

2006 și în prezent - Profesor dr. ing. la Universitatea "Petrol-Gaze" - Ploiești, Membru în Consiliul Profesional al Facultății de Inginerie de Petrol și Gaze, Șeful catedrei de Foraj-Extracție (din iunie, 2011 - Director al Departamentului de Forajul sondelor, extracția și transportul hidrocarburilor).

Cele mai importante realizări profesionale:

Profesor invitat al Universității Blaise-Pascal din Clermont-Ferrand și vicepreședinte CITEF (*Conférence Internationale des Formations d'Ingénieurs et de Techniciens d'Expression Française*).

Autor sau coautor a peste 180 de articole și comunicări științifice (domeniul: Mine, Petrol și Gaze) apărute în țară sau în străinătate (între altele, o atenție specială a fost acordată metodelor de decontaminare a solurilor poluate cu hidrocarburi: 75 de articole.

Autor sau coautor a 29 cărți de specialitate și îndrumare de laborator.

Elaborarea a 74 de proiecte și contracte de cercetare științifică, fiind, la 32 dintre ele, responsabil de temă.

Conducător științific pentru 20 de doctori în domeniul fundamental al *Științelor ingineresti*, respectiv în domeniul de doctorat - *Mine, Petrol și Gaze*.

Responsabil din partea UPG al programului n. ENK6-CT-2002-20694 - SMART RESERVOIR NET finanțat de Comisia Europeană (2003-2005): Bruxelles (Centrul european - februarie 2003 și decembrie 2005), Paris (IFP - decembrie 2004).

Directorul proiectului Erasmus (Joint Projects) FW: 561530-EPP-1-2015-1-RO-EPPKA2-CBHE-JP - Gas and Oil Processing, a European Lebanese Cooperation, finanțat de Comisia Europeană. UPG Ploiesti - Applicant

Organisation (Parteneri: Lebanese University - Liban; KUNGLIGA TEKNISKA HOEGSKOLAN - Suedia; ECOLE NATIONALE SUPERIEURE DES MINES DE SAINT-ETIENNE - Franța; UNIVERSITY OF BALAMAND - Liban etc.) etc.

Domnia-sa a scris sau a dialogat pe probleme cu caracter general din domeniul petrolului și gazelor în "Flamura", "Viața studentescă", "Flamura Prahovei", "Prahova", "Revue de Clermont-Ferrand", « Zaman » (d.e. « Adevărul despre gazele de șist », interviu cu Cleopatra Lorințiu în « Zaman », 15 - 31 ianuarie, 2014) etc. Am fost invitat, în cadrul mai multor emisiuni de televiziune, pentru dezbaterile unor teme specifice domeniului petrolului și gazelor, ori culturale de actualitate: Prahova Tv. (2009 și 1 Decembrie 2010, 2015, 2016, 2017), Valea Prahovei VP (29 noiembrie 2009, 2014), Realitatea Tv (2016) (în legătură cu explorarea și exploatarea gazelor de șist) etc.

Argumente de factură literară

Autor a patru volume de versuri: *Poeme Cărunte* (1994), *Ning spicele tăciune* (1997), *Rădăcini albe* (2000) și *Ritmuri măierene / Rithmes măieriens* (2008) (volum bilingv român-francez) - primite fvorabil de critica literară; *redactor șef al revistei "Sinteze"*.

Autor al volumelor de reflecții și memorialistică, *Memoria inimii*, Editura Semne, București, 2010; *Leac de singurătate / Remède contre la solitude*, Editura Karta-Graphic, Ploiești, 2013/2016 și *Dincolo de semne* (Editura Karta-Graphic, Ploiești, 2017).

Lucrări publicate

Evaluarea numerică: 24 de cărți de specialitate, 5 îndrumare, 185 de lucrări științifice publicate, 27 de lucrări științifice comunicate, 22 de comunicări științifice studentești, 10 proiecte majore, 65 de proiecte de cercetare. **Teza de doctorat:** "Îmbunătățirea consolidării găurilor de sondă cu diametre mari, în condițiile respectării echilibrului strat-sondă-coloană", Ploiești, 1993.

Domnul profesor dr. ing. Lazăr Avram a fost și este un vajnic călător. Cu toate acestea s-a întors întodeauna la școala, meseria și familia sa. Rădăcinile spirituale ale domniei-sale sunt ancorate în glia patriei și-a satului românesc!

Mi-ar plăcea să cred că aceste calități i-au fost inspirate de dascălii pe care i-a avut și că domnia-sa a fost de asemenea un INSPIRATOR. Un joc de cuvinte?! Deloc! Un ASPIRANT apoi un INSPIRATOR!? Acuratețe intelectuală, modestie cuminte, familist de excepție, disciplină științifică...ce să mai spun despre un prieten plecat departe dar, înțelenit aici la Maieru, prin strămoșii, părinții, neamurile și CĂRȚILE, domniei sale!

25 aprilie, 2018, Înv. Ilie Hoza

Alocuțiune rostită de Lazăr Avram,

la primirea titlului onorific de Cetățean de onoare

Domnule Primar,
Dragi măiereni,

Cu adevărat sunt emoționat și vedeți Dumneavostă - oricum am întoarce foaia aceasta a vieții și oriincotro ne-ar duce pașii - într-un fel ne chinuie tristețea amintirilor și ne leagă definitiv de locurile pe unde au înflorit și din păcate s-au scuturat cam devreme tinerețile noastre.

Lista realizărilor o fi cam lungă dar, ca fiecare dintre noi, am încercat să facem niște lucruri în domeniul de activitate. Dar eu mă gândesc acum că am avut predecesori străluciți și de aceea sunt mândru că am fost

- continuare în pag. 4 -

Alocuțiune rostită de Lazăr Avram

- urmare din pagina 4 -

nominalizat pentru titlul de *cetățean de onoare*.

Parcă toate celelalte titluri [științifice] nu contează comparativ cu acesta – comparativ cu obârșia, cu izvorul.

Realizările mele se leagă, desigur, de școala de la care am plecat. Lista profesorilor este lungă, dar nu pot să nu încep altfel decât cu dl. prof. Sever Ursa, dar alături de dânsul a fost și un Titus Regvald, a fost și o Grozoaie, a fost și o profesoară Cornelia Sângeorzan, au fost și profesori – sigur mai tineri pe atunci – Icu Crăciun, Iacob Naroș, Titus Cărbune.

Lucrurile – toate acestea – mă ating și într-un fel mă și apropie de obârșie, de izvor, cum de fapt cel mai frumos spune Lucian Blaga:

La obârșie, la izvor
nici o apă nu se-ntoarce,
decât sub chip de nor.
La obârșie, la izvor
nici un drum nu se întoarce
decât în chip de dor.
O, drum și ape, nor și dor,
ce voi fi, când m-oi întoarce
la obârșie, la izvor?
Fi-voi dor atuncia? Fi-voi nor?
[încheiat citatul]

Eu zic că Dor – dorul pe care îl avem fiecare dintre noi.

Aș vrea să închei, cu gândul că într-un fel sau altul i-aș dedica acest titlu – care mi s-a acordat mie – bunului meu tată, care din păcate a plecat acum un an la ceruri; chiar astăzi am făcut pomenirea de un an și care desigur ar fi fost foarte bucuros de această diplomă de onoare, de această legătură cu obârșia, cu izvorul.

Vă mulțumesc tuturor
Lazăr Avram

LAUDATIO în onoarea D-lui Pantelimon Avram

Măiereni au știut de-a lungul anilor, indiferent de trecătoarele orânduiri sau de vremurile mai mult sau mai puțin prielnice unor asemenea manifestări, să-și respecte cu dragoste și mândrie locală justificată, pe cei care au făcut și au însemnat ceva pentru satul din care au plecat, dar în care au viețuit un număr însemnat de ani. Mărturie vie stau cei care au onorat Maieru, deveniți la un moment dat Cetățeni de Onoare, mă refer la scriitorul Liviu Rebreanu din anul 1927, urmat de poetul Iustin Ilieșiu, post mortem, în 1995, Nicolae V. Ilieșiu în același an, dar și de câțiva mai apropiați de anii noștri: profesorul Sever Ursa, marele ziditor de muzee și caractere umane, Ștefan Mircea, directorul de-o viață al școlilor măierene, istoricul și muzeograful Lazăr Ureche, profesorul Radu Telcan și speranța noastră fără noroc, alergătoarea Maria Cioncan. Iată că șirul acestor bravi măiereni continuă prin inițiativa și propunerea domnului primar, Vasile Borș, în consens cu Consiliul Local al comunei noastre.

Pantelimon Avram, zis Pantea pentru prietenii apropiați și cei trei nepoți, Badea Luțu pentru frații și surorile lui după datina străbună a măierenilor, e născut în partea de jos a Cuibului visurilor noastre. El face parte dintre acei câțiva tineri (patru ca-n cărțile lui Dumas), care, acum mulți ani, au cucerit la propriu și la figurat lumea Ploieștiului, respectiv Facultatea de Petrol și Gaze, devenind ingineri de înaltă clasă. Nu cred să fi existat vreun eveniment major din viața comunității măierene, fie el aniversar sau comemorativ, la care Pantelimon Avram și soția lui, Mia Avram, profesor doctor lector asociat la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Extensia Tg. Mureș, cu alte cuvinte, o carieră de excepție, să nu fie prezenți atât efectiv și personal sau de la distanță uneori, dar totdeauna, materialicește din toată inima.

Să urmărim așadar, parcursul vieții creionat de însuși Pantelimon Avram în *Autori măiereni*, (antologie alcătuită de către Icu Crăciun și Iacob Naroș, Editura Școala Ardeleană, Cluj-Napoca, 2015, p. 137-141):

Născut în 29 martie 1952, în comuna Maieru, județul Bistrița-Năsăud, Pantelimon Avram, după absolvirea gimnaziului din aceeași localitate, în 1967, a urmat cursurile Liceului Teoretic din Sângeorz-Băi (1967-1971).

Între anii 1971-1976, a urmat cursurile de zi ale Institutului de Petrol și Gaze Ploiești, Facultatea de Forajul Sondelor și Exploatarea Zăcămintelor de Petrol și Gaze, ingineri.

Timp de un an, între 1976-1977, ca stagiar, a trecut alternativ, pe perioade determinate, prin toate serviciile de bază: producție, geologic, inginer de zăcământ, investiții, organizare, personal precum și serviciile de la atelierul de producție și secția Tg. Mureș cu funcție efectivă de maestru extracție gaze la formația Filitehnic Est, la final de stagiatură.

După încheierea stagiaturii și efectuarea stagiului militar (1977-1978), își începe, după cum veți vedea în continuare, ascensiunea în cariera inginerescă metodic și pe merit, bazat pe muncă cinstită, studiu, inteligență și, mai ales, pe acea seriozitate ardelenescă înăscută. Să urmărim și să punctăm cele câteva etape definitorii în formarea inginerului Pantelimon Avram:

În 1978, ajunge șef de secție la Stația de Comprimore Țigmandru precum și la Formația de Producție Filitehnic Est, contribuind la înființarea a cinci grupuri de sonde și a trei stații de uscarea a gazelor.

După cinci ani, în 1983, Pantelimon Avram trece ca șef Brigadă de Producție, la Schela Dumbrăvioara, unde se remarcă prin punerea în funcțiune a cinci noi structuri gazeifere și șase grupuri de sonde precum și șase panouri de măsurare a gazelor pentru a fi livrate în sistemul național de transport.

Între anii 1988-1989, e șef Serviciu Producție la SPGN Tg. Mureș și membru în Consiliul Tehnico-Economic la Schela de Producție Gaze Naturale Tg. Mureș.

Director de producție la SPGN Tg. Mureș (din dec. 1996 până în mai 1997 și martie 1999- februarie 2001) unde e implicat în domeniile: geologie, inginerie de zăcământ, tehnic, dispecerizarea gazelor, terenuri, topo și secțiile de producție. În aceeași perioadă este și vicepreședinte al Consiliului Tehnico-Economic, șef serviciu la Serviciul Producție și membru în Consiliul de Administrație la SC Exprogaz Tg. Mureș.

Perioada de vârf a carierei lui Pantelimon Avram cuprinde anii 2001-2005, când ajunge Director general la SNGN Romgaz Mediaș și membru în Consiliul de Administrație. Este și momentul unor realizări marcante pe plan profesional ca: asocieri în participațiune ale Romgaz cu societăți străine de renume pe perimetre de cercetare geologică (Suceava) și în vederea reabilitării câmpurilor gazeifere (Ploiești). De asemenea, a asigurat participațiunea ROMGAZ la societăți mixte și construirea a noi depozite de gaze: DEPOMUREȘ și AMGAZ.

Din martie 2005 până în iulie 2012, din nou, revine ca director de producție la Sucursala Romgaz Tg. Mureș. Din iulie 2012 și până aproape în prezent, ajunge director la aceeași sucursală.

Alte domenii de activitate inginerescă și de management: interviuri unor publicații economice (Forbes – supliment economic pentru România, 2003; Revista de comerț și industrie, 2004; Le Monde (supliment economic); Il Sole 24 ore, 2005 și alte ziare și reviste de specialitate românești (Adevărul, Ziarul financiar, Revista Națională de Gaze Naturale etc.

Apare în Colecția „Elitele Industriei Petro - Gazeifere Românești; membru în colectivul de redacție al Revistei Naționale de Gaze Naturale, Mediaș, precum și membru de onoare în alte asociații, comitete și societăți: „Asociația Inginerilor Petroliști din România”, „Comitetul Mondial pentru Energie”, „Societatea Inginerilor Petroliști” ș. a.

Dintre multele aprecieri venite din partea celor care l-au cunoscut de-a lungul directoratului de la Mediaș, am reținut doar una, e vorba de cea a scriitorului Laurențiu Oprea, membru al Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Cluj-Napoca. Acesta îi dedică o carte, *Dincolo de aparențe. Expirări și inspirări*, Mediaș, 2017, iată cum sună dedicația: „Dedic această carte domnului inginer Avram Pantelimon – Ultimul director general al Romgaz și Transgaz Unite care a fost și este un simbol al unei flăcări arzând, a însuși gazului metan, care n-a făcut rabat de la principiile curate, morale și profesionaliste, indiferent de greutate.” Și, parcă pentru a adevări cele spuse în rândurile anterioare, la pag. 267, în aceeași carte, găsim următoarea mărturisire sinceră a autorului: „Printre mulți care au fost și

pe care i-am cunoscut, cred că de departe cel mai rațional și cu bun simț a fost domnul ing. Avram Pantelimon. Și când scriu asta pot spune, cu mâna pe inimă, că a fost un foarte bun profesionist, adică trecut prin toate treptele ca inginer gazist.”

Cu acest CV bogat, Pantelimon Avram nu poate decât să fie mândru de această titlatură nobilă și onorantă, la fel trebuie să fie și fiica acestuia, Ana-Raluca Șandru, asistent universitar doctor în Științe Economice la Universitatea „Petru Maior”, Tg. Mureș, împreună cu soțul ei, Ioan și cei trei băieți, George, Șerban și Matei, drept pentru care și noi, măiereni de toate vârstele îl felicităm și-i dorim să fie alături de noi pe mai departe.

Iacob NAROȘ

Alocuțiune rostită de Pantelimon Avram, la primirea titlului onorific de Cetățean de onoare

Domnule Primar,
Dragi măiereni,

Vă mulțumesc pentru onoarea acordată în aceste zile de sărbătoare, încărcate de atâtea emoții pentru mulțimea de măiereni adunați de peste tot, mulți dintre ei plecați de ani și ani, dar mereu cu dorul și gândul la satul natal, la părinții și frații lor cu care s-au văzut atât de rar. Cu sufletul curat, stând la slujba de sfințire a Bisericii Ortodoxe cu hramul Sfântului Arhidiacon Ștefan, m-am gândit că Domnul Dumnezeu ține cu măiereni, alături de atâtea fețe bisericești de înaltă ținută, oferindu-ne o zi plină de har, liniștită și însoțită ca-n grădina Maicii Domnului. M-am bucurat că a fost de față și părintele greco-catolic, Florin, pe care Înalt Prea Sfințitul părinte Andrei însoțit de cei patru mari ierarhi l-a chemat pe scenă și l-a îmbrățișat frățeste, fapt de apreciat în acest an al Marii Uniri.

Domnule primar,

Vă mulțumesc în mod personal, dar și Consilierilor comunali pentru propunerea și aprobarea acestei titlaturi care înseamnă mult pentru mine. Mă simt mândru de această onorantă distincție pe care au obținut-o câțiva dintre cei pe care-i cunosc și-i respect, e vorba de d-l Sever Ursa, Lazăr Ureche, Maria Cioncan, alături de cei de față. Desigur că mulți alții merită să primească acest titlu, le doresc să nu se descurajeze, să nu conțină să aibă Maieru în suflet.

Mulțumesc părinților mei, profesorilor eminenți de la școala măiereană, soției mele, Mia care m-a sprijinit și mă susține mereu. Acest titlu mă onorează și mă obligă, vin des la Maieru, țin la el, la oamenii lui, sunt, cum s-ar zice, împământeni aici pentru totdeauna, mă bucur că voi rămâne și în gândurile nepoților mei dragi cărora începe să le placă aici. Cu alte cuvinte, sunt mândru alături de ceilalți care au primit și ei acest titlu, mulțumesc încă odată comunității măierene, celor doi preoți, Dan Cismaș și Ioan Lăpuște și celor veniți să participe la marea sărbătoare a măierenilor.

Vă mulțumesc și vă iubesc, măiereni!

Ing. Pantelimon Avram

LAUDATIO în onoarea D-lui Vilut Cărbune

Trăim astăzi momente emoționante, momente pe care, cu siguranță, le-au încercat, cu demnitate, și înaintașii noștri care au știut să-și arate expresia recunoștinței și a respectului față de personalitățile de seamă care au marcat istoria acestor meleaguri din „Cuibul visurilor” lui Liviu Rebreanu. Din minunatul „cuib” al marelui romancier Rebreanu s-au ridicat personalități exemplare. Dintre acestea ne aducem aminte de: Liviu Rebreanu, Iustin Ilieșiu, Emil Boșca Mălin, Nicolae V. Ilieșiu, Sever Ursa,

- continuare în pagina 6 -

LAUDATIO în onoarea D-lui Viluț Cărbune

- urmare din pagina 5 -

Ștefan Mircea, Lazăr Ureche, Maria Cioncan, Ștefan Beregszaszy și alții...

Astăzi avem bucuria și onoarea de a a duce cinstire, recunoștință și respect pentru un alt om de valoare, o personalitate marcantă ce împletește frunzele cununii de laur de pe tâmpelul Maierului. În zi de sfântă și mare sărbătoare, ne simțim deosebit de onorați să avem în mijlocul nostru pe dl. Viluț Cărbune și e momentul ca să ne arătăm recunoștința pentru domnia sa și activitatea domniei sale. Ne exprimăm pe aceasta cale deplină susținere și felicitările noastre pentru acordarea titlului pe deplin meritat ca cetățean de onoare al comunei Maieru.

Dl. Viluț Cărbune s-a născut la 9 mai 1951, în localitatea Maieru, fiind al doilea copil din cei cinci în familia de gospodari a lui Toader și Maria Cărbune. Grădinița, o perioadă de neuitat, o parcurge cu doamna Aurelia Boșca, soția învățătorului Dumitru Boșca, prieten din copilărie al marelui scriitor Liviu Rebreanu. Între 1958-1966 urmează ciclul primar având ca învățătoare pe doamna Ștefan Lucia, „aspră în atitudini, dar pasionată, devotată și bună cu noi, cei abia ieșiți din ocolul casei” (după cum o descrie domnia sa), luând în fiecare an premiul întâi și bursă, iar la clasele V-VIII îl va avea ca diriginte dl. profesor Simion Sângeorzan, iar ca profesor de limba română îi va fi dl. Sever Ursa, care alături de toți ceilalți profesori for fi „adevărate monumente în ambianța educațională a școlii”, după cum mărturisește Viluț Cărbune.

Între 1966-1970 urmează cursurile Liceului Teoretic Sângeorz-Băi, profil real, avându-l ca diriginte pe dl. prof. Nicolae Mute. În toți anii va avea premiul I, absolvind cu Diplomă de Merit.

Între 1970-1975 urmează Institutul Politehnic Cluj, Facultatea de Electrotehnică, având bursă republicană. Continuă, între 1976-1980, cu Academia de Studii Economice București, Facultatea de Comerț, secția Relații Economice Internaționale. Mai târziu, între 2008-2009 urmează Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, Facultatea de Litere, Master „Tendințe actuale în teoria limbajului”.

S-a căsătorit în 1977 cu Lucia, născută Fitero, medic specialist pediatru, medic specialist alergologie. Are doi copii: Victor Cărbune, născut în 1989, de profesie inginer, și Maria Cărbune, născută în 1991, absolventă a Facultății de Filologie și a Facultății de Limbi Străine, cu Master în studii japoneze, în Tübingen-Germania și în Hiroshima-Japonia.

Referitor la **activitatea profesională**, d-l Viluț Cărbune a lucrat la Fabrica de Echipamente Periferice București, între anii 1975-1990. A făcut călătorii în interes de serviciu în: Japonia, China, SUA. Coautor la două brevete de invenție în domeniul motoarelor pas cu pas. Inginer în secția producție imprimare matriciale, șef serviciu export, șef atelier proiectare sunt doar câteva mențiuni din activitatea profesională. În perioada 1990-1996 este inginer, angajat și asociat la SC Delta System SRL București. Din anul 1996 până la momentul actual lucrează la firma familiei, SC Maria Paper SRL București, firmă care se ocupă cu materiale pentru tipografie, în această calitate găsim de cuviință să sprijine substanțial apariția revistei măiereane „Cuibul visurilor”, la momentul actual domnia sa fiind nu numai redactor la această revistă, de peste mai bine de 10 ani, dar și cel care se ocupă de machetarea revistei măiereane.

O muncă asiduă și bine documentată e reflectată în **lucrările, studiile, cercetările, articolele** de care scriitorul, cercetătorul și redactorul Viluț Cărbune e preocupat mereu. Aminteam că dânsul este redactor la revista „Cuibul visurilor”, membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, dar este și membru al ASTREI, despărțământul Năsăud. Graiul dialectal năsăudean și limba română literară, una dintre înclinațiile dânsului se pot reflecta în diferite lucrări lingvistice și istorice:

- *Interferențe lexicale geto-gotice în graiul arhaic din ținutul Năsăud*, comunicare în sesiunea „Zilele Măiereane, 2006”, publicată pe fragmente în „Cuibul visurilor”, 2006-2007. Lucrarea se înscrie „în tradiția Astrei transilvănene de culegere și păstrare a valorilor etnoculturale ale nemului românesc”, acesta lucrare făcând parte dintr-un „studiu mai amplu, merit a constata și consemna particularitățile de grai, arhaisme lexicale, note istorice și toponimice privind Ținutul Năsăud”;

- *Graiul Ținutului Năsăud. Fapte de vorbire rămase ascunse*. Încercare în geolingvistică, tema disertației de masterat susținute în sesiunea 2008, coordonator prof. univ. Mircea Borcilă, Facultatea de Litere, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, 2008;

- *Năsăud, lexic în diacronie. O abordare*

geolingvistică, prezentată în sesiunea de Comunicări „Zilele Dejului”, august 2008, comunicare apărută în volum, Dej, 2012.

Un studiu folcloric extrem de important, *Tema manei- variante lexicale în folclorul autohton – Moh, Maier, Mană, Manea Manole*, va apărea în volumul „*Ou va la communication? („Comunicarea, încotro?”)*”, ed. Liana Pop, editura Echinox, Cluj-Napoca, 2010. Autorul argumentează „în plan lexical prezența uneia și aceleiași teme primare în cele 4 mari cicluri, toate dedicate unuia și aceluiași ritual de menire (pre-trecere) a omului (prin) lume numit, după caz: *Dealul Mohului (Cântecul Cumunii), Fată de Maier (Miorița), Toma Alimos, Meșterul Manole*”. Astfel „petrecerea și săvârșirea, sfârșirea fapturii în lume este prilejuită și condiționată de coprezența Creației Divine”. „Mană și menire sau suflet și plinare”.

Volumul *Emil Boșca-Mălin. Restituiri*, ediție îngrijită de Cărbune Viluț, apărută la editura Eikon, Cluj-Napoca, 2013 va cuprinde și „câteva manuscrise aflate în arhiva CNSAS, câteva texte publicate în reviste după liberarea din detenție și cele două monografii preliminare, ca să le spunem așa, ale comunei Maieru”.

De asemenea eroul Boșca-Mălin va fi onorat și în studiul *Emil Boșca-Mălin. O biografie între scoarțe de dosare*, apărut în vol. „In onorem Emil Boșca-Mălin (1913-2013)”, comunicări prezentate la „Zilele Măiereane, 2013”, ediție coordonată de Icu Crăciun, editura Eikon, Cluj-Napoca, 2013.

Cu ocazia Centenarului Emil Boșca-Mălin, care a avut loc la Maieru în 2013, în calitate de membru în comitetul de punere în valoare a moștenirii culturale lăsate de fii Maierului, dl. Viluț Cărbune a petrecut săptămâni bune la arhivele CNSAS pentru a studia manuscrisele celor 17 dosare ale lui Boșca-Mălin. Astfel o scrisoare găsită în arhivele Securității de către domnia sa, la 55 de ani după ce a fost scrisă, a putut fi înmănată fiului lui E. Boșca-Mălin. O epistolă în care acesta a ținut să povestească familiei grozăviile din închisorile comuniste, dar și să-i roage pe urmași să rămână demni în fața vieții, cu orice sacrificii.

Amintim, de asemenea, și despre alte numeroase articole, fie de lingvistică, fie de istorie, fie având alte teme, care au apărut de-a lungul vremii în revista măiereană „Cuibul visurilor”, având un puternic impact în rândul cititorilor:

- *Lexemul pâlc/pârc în toponimul Pârcioaia;*
- *Pârc și Bârgău sau Pârguri și Bârgăuani;*
- *Zâne, Sânziene și Cosânzene în universul de discurs năsăudean;*
- *Neamul Ilieșiu îngroașă rândul deținuților politici maiereni;*
- *Năsăudeni de seamă în Memoriile... lui Victor Moldovan;*
- *Crâmpie din epoca unui academician fără titlu: Nestor Simion, Schițe monografice;*
- *Colinzi de Crăciun la Maieru – Ler Doamne-Ler!;*
- *Făt de Maier și Maierul Muntelui la măiereii Năsăudului;*
- *Măiereanul Mircea Enea Ilieșiu nu mai este printre noi;*
- *Sarea provine din halauă de slatină iar nu „din latină”;*
- *Dascălii noștri: „ieșât în pinzie”;*
- *Noi năsăudenii – cine suntem oare?*

Nu lipsesc nici anumite documente referitoare „La sfințirea Bisericii din Maieru” din anul 1874, sau extrase din diferite alocuțiuni susținute cu prilejul Zilelor Măiereane sau de la conferințele ASTREI.

Viluț Cărbune, măierean desăvârșit! Domnia sa trăiește la București, dar sufletul dânsului e tot aici, în satul său natal de care niciodată nu s-a despărțit. Cu sufletul mereu îndreptat către vatra copilăriei, către casa părintească, către măiereni, colindând ulițele satului, luând cu sine tradițiile și graiul măierean atât de dulce. Apoi ducându-le mai departe pe toate drumurile vieții, ca pe o ofrandă sfântă. Iar de acolo, de departe să ne spună chiar domnia sa, venind cu dovezi, că Hajul Maierului e printre cele mai vechi urme de locuire în Ținutul Năsăudului, încă din perioada Paleoliticului Superior.

Maieru, un nume atât de frumos!

Cine oare a încercat să explice, să pătrundă noima sau tâlcul acestui nume sau care este semnificația originară a numelui Maier?

De ce trebuie să rămânem legați de sat și să ne aplecăm asupra folclorului tradițional?

De ce să nu uităm tâlcul vechilor tradiții, datinile străbune sau înțelesul unor cuvinte-simbol care altădată, prin „puterea lor”, legau ființarea lăuntrică a unui neam?

De ce este important ca – fie prin istoria Maierului, fie prin personalitățile acestuia – să așezăm această vatră străbună în nemurire?

Câteva întrebări, alături de altele, la care dl. Viluț Cărbune ne-a răspuns și ne va răspunde.

Spirit altruist prin devotamentul și competența cu care susține vatra natală, fidelitatea dăruirii intelectuale, „impetuos și pasionat cercetător” (după cum îl descrie dl. prof. Sever Ursa), înțelept, demn, având libertate de gândire și creație, dl. Viluț Cărbune însemnează pentru măiereni o înaltă lecție de patos civic, o cinstire, o continuare și o îmbogățire a emulației spirituale inițiată de Rebreanu, Iustin Ilieș, Mălin Boșca, Sever Ursa, Maria Cioncan și toți ceilalți oameni de valoare care au ridicat „Cuibul visurilor” pe înalte culmi.

Ținem să ne exprimăm, pe această cale, deplină susținere și felicitările noastre pentru acordarea titlului, pe deplin meritat, de Cetățean de Onoare al comunei Maieru, d-lui Viluț Cărbune ca o recunoaștere și o încoronare a unei activități deosebit de meritorii pe care domnia sa a dedicat-o satului natal. E o onoare care încununează realizările de până acum și le anticipează pe cele viitoare.

Încă o dată, sincere felicitări pentru această meritată recunoaștere și noi performanțe în folosul patrimoniului acestui ținut și al culturii române.

Mulțumim, domnule Viluț Cărbune!

**Viorel-Daniel Partene
Maieru, 29 aprilie 2018**

Alocuțiune rostită de Viluț Cărbune,la primirea titlului onorific de *Cetățean de onoare*

Domnule Primar,
Dragi măiereni,

Se împlinesc, iată, 8 ani, de când tot bat cărările cugetului, căutându-i pe *măierii Ardealului*, cu convingerea că ei sunt „*la izvoara neamului*” românesc – și folosesc aici expresia lui Ioan Șincai, fratele lui Gheorghe Șincai, cel care pe la 1794, pe vremea când era Sublocotenent în *Regimentul de graniță năsăudean* culegea de la măierii grăniceri – în caietul-manuscris care ne-a parvenit – prima variantă atestată a colindei *Miorița* sau *Fată de Maier* – cum se numește această colindă în graiul nostru, năsăudean (v. Ioan Șincai, *La izvoara neamului. Un manuscris folcloric românesc inedit 1794*, Ediție, studiu introductiv și transliterare text de Elena Miha, Editura Astra Museum, Sibiu, 2016).

Și spun 8 ani, pentru că pe atunci, în 2011, Dl. Prof. Sever Ursa și Dl. Primar Vasile Borș – primar acum, primar și pe atunci – semnau la inițiativa mea o adresă-cerere către *Biblioteca Academiei* pentru a ne înlesni accesul și documentarea asupra un manuscris năsăudean de acum 400 de ani – *Cuvântarea Diacului Toader, din Feldru* (cca. 1635), pe care Vasile Pârvan îl numea (1904) „*Un vechiu monument de limbă literară românească*”.

Pot să vă asigur acum că în toți acești ani a tot sporit zestrea mea de cunoaștere privind neamul sau „clanul” măierilor trăitori în Ardeal, pe acest pământ binecuvântat, pe care însuși *Papa Ioan Paul al II-lea* l-a numit (mai 1999) – conform tradiției multimilenare – *Grădina Maicii Domnului*.

Revenind acum la titlul de *Cetățean de onoare*, nu pot decât să mulțumesc pentru aceasta onoare și pentru acest titlu, domnului primar, domnilor consilieri, domnilor profesori *Sever Ursa* și *Icu Crăciun*.

De ce aș fi și eu, alături de ceilalți prieteni ai mei, aici de față, vrednic de titlul de *cetățean de onoare*? Despre meritele profesionale – înșirate pentru fiecare dintre noi în expunerea denumită generic *Laudatio* – n-aș vrea să vorbesc. Mai degrabă cred că acest prilej omagial trebuie să rămână în sufletul nostru ca un imbold spre a face cunoscute – cu și mai multă râvnă – comorile de spirit, tradițiile și datinile măierilor, oriunde s-ar afla.

A fi măierean înseamnă a încerca să vezi, să te lămurești ce are satul acesta românesc în mod deosebit, ce are Maieru?

E bine să știm – și am mai spus-o în alte împrejurări – că nu doar noi suntem *măieri* și *măiereni*; se știe la fel de mult – sau poate la fel de puțin – despre măierii Albei-Iulia, despre măierii Timișoarei, despre măierii Sibiului etc.

Sașii – când au venit aici – îi numeau măieri pe toți cei

Alocuțiune rostită de Viluț Cărbune
- urmare din pagina 6 -

care nu locuiau într-un târg sau într-o vatră de sat; altfel spus erau mări pentru ei toți cei care locuiau "extravilan", cum am spune azi. Și pentru că la venirea lor în Ardeal, acum cca. 800 de ani, ei nu se ocupau cu păstoritul și nici măcar nu aveau în graiul lor saxon un termen lingvistic pentru *stână*, au preluat și numele mării ca ocupație și l-au adaptat fonologiei limbii german, astfel că numele săsesc pentru stână a fost și este germ. *maieréi* [a se citi *maierái*]. Așa se face că ținuturile neoaș-românești din jurul târgurilor săsești – așezări închise în "privilegiile" lor până la vremea iluminismului iosefin – se numeau de către românii înșiși *măierști*, adică ținuturi ale măierilor, cu înțelesul restrâns (decăzut) de ținut al *mocanilor*, al *stănașilor* sau al *oierilor*.

Lămuriri de acest fel, dar mai ales tâlcul ascuns în tradițiile și în folclorul măierilor, în inefabile colinzi de *Ler* și în doinele măierilor ardeleni – *Fată de măier* (Miorița), *Simiinic, meșter mai mare* (Meșterul Manole), *Cumuna grâului* (Dealul Moh), *Cântecul zorilor* (veghea de prihod/prohod), *Cântecul bradului* (ritualul îngropării celor nelumiți), *Mă luai, luai* etc. – vor aduce, cred eu, multă lumină și o bună faimă Maierului și măierilor.

Vă mulțumesc și să auzim numai de bine, dragii mei
măiereni!
Viluț Cărbune

LAUDATIO în onoarea
D-lui Macavei Al. Macavei

Cred că una din cele mai importante recunoașteri a realizărilor unui om este acordarea titlului de Cetățean de Onoare de către comunitatea în care te-ai născut, ai crescut și ai urmat cursurile școlii primare și generale, cu alte cuvinte unde ți-ai petrecut primii ani ai copilăriei și adolescenței, ani care nu se vor șterge din memoria ta până vei trece la cele veșnice. Aceasta este perioada cea mai frumoasă, chiar dacă nu de puține ori ți s-a părut și cea mai aspră. Dintre toate satele de pe Valea Someșului Superior, Maieru are cea mai pitorească așezare. Dealurile ce îl înconjoară, precum zidul o cetate, cu turnurile de veghere întrupate în cele trei Măguri îi conferă acestui sat o poziție cu totul aparte în comparație cu celelalte. Cinste strămoșilor noștri că au știut unde să-l aleagă! Furtuni nenumărate au trecut peste el, geruri năprasnice s-au abătut deasupra sa, arșițe pustiitoare ne-au încercat în verile toride, dar toate au fost biruite prin credința în Bunul Dumnezeu a celor ce au viețuit pe aceste meleaguri de-a lungul existenței lor. Fiecare fir de iarbă, gureț, răpă, pom, uliță, colină, stâncă îți intră sub piele, își găsește un culcuș în minte și inimă și, fără să știi, te însoțește pretutindeni, nu o dată apărându-te de singurătate și necazuri. Sunt convins că așa s-a întâmplat cu toți măierii care, din motive obiective, și-au părăsit satul natal și s-au stabilit în alte părți ale țării sau ale globului pământesc. Văzut de sus, cu firul apei Someșului ce-l taie de-a lungul, și Valea Caselor, împreună cu pârâul Purcioaiei, de-a latul, zici că o mână divină le-a pus sub forma unei cruci ca să-l binecuvânteze.

Doamnelor și domnilor, onorată asistență, în acest sat s-a născut și a făcut școala primară cel care astăzi va primi titlul de Cetățean de Onoare în semn de prețuire a muncii sale, dl. procuror Macavei. În continuare, dați-mi voie să spicuiască câteva date din biografia domniei sale. Așadar, viitorul procuror Macavei, sau Mac, cum îi spun apropiații, s-a născut în 28 mai 1947, dintr-o familie de țărani dârji și drepti, având ca ascendent pe celebrul Boroiu, prototipul lui Ion al lui Rebreanu, după cum însuși scriitorul mărturisește, lucru cu care Mac are tot dreptul să se mândrească; este întâiul născut, după el urmându-i sora sa, Maria. În clasele I-IV a avut-o ca învățătoare pe d-na Lucia Ștefan, soția regretatului profesor și director al școlii măierene, dl. Mircea Ștefan. Din clasa a V-a și până în clasa a VII-a l-a

avut ca diriginte pe dl. profesor de limba și literatura română Sever Ursă, intelectualul care și-a pus puternica sa amprentă culturală asupra multor generații de elevi. De altfel, el se consideră un privilegiat prin faptul că a fost și vecin cu dirigințele său, căci domnia sa i-a deschis dragostea pentru carte și lectură, fapt pentru care i-a împrumutat numeroase cărți din uriașa sa bibliotecă. Bibliofilia magistrului a molipsit și ucenicul. Peste ani, procurorul Macavei va recunoaște că dirigințele său i-a fost model în viață în multe privințe, inclusiv în ceea ce privește frumoasa sa familie.

După terminarea celor 7 clase la Maieru, a intrat, prin concurs, la Liceul „George Coșbuc” din Năsăud, pe care l-a absolvit în anul 1966. Deși el ar fi vrut să devină profesor, la insistența părinților a dat concurs la Facultatea de Drept din Cluj-Napoca pe care a absolvit-o în anul 1977. O bună perioadă din viață a fost profesor la Leșu, Anieș și Maieru, dragostea sa cea dintâi, etapă în care a legat trainice prietenii cu colegii de breaslă.

În anul 1973 și-a unit destinul cu devotata și echilibrata anieșeană Lucia Macavei (născută Măgurean), la rândul domniei sale mare iubitoare de carte și de frumos. Rodul dragostei lor este fiul Săndel-Lucian căruia s-au străduit să-i asigure o educație și instrucție cât mai aleasă, mai cu seamă după ce s-au stabilit în Bistrița, dovadă că și acesta și-a urmat tatăl în profesie, ba l-a și întrecut, ajungând doctor în drept penal și iată judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție din București, parcurgând prin concurs toate demnitățile: de la judecător stagiar la Năsăud, la vârsta de 22 de ani, judecător la Tribunalul din Bistrița, judecător la Curtea de Apel din Cluj-Napoca până la Î. C. C. J.; aici, la această Curte Supremă, și-a găsit pe aleasa inimii sale, Alina Macavei, la rândul ei doctor în drept și judecător la secția civilă. În capitala județului, Mac a fost pe rând: jurist la Direcția Muncii, procuror la Curtea de Conturi și, înainte de pensionare, procuror la Parchetul Județului Bistrița-Năsăud, peste tot dând dovadă de autoritate morală desăvârșită. În toate aceste etape ale vieții sale, nu și-a uitat satul și consătenii ajutându-i de fiecare dată când aceștia au apelat la el. Crescut de-acasă cu simțul datoriei față de locul de muncă, purtând cu el, ca un talisman, omenia, modestia, bunul-simț, cinstea și dreptatea, și-a îndeplinit serviciul cu înalt profesionalism și bună credință. Noii colegi de muncă vorbesc laudativ despre exemplaritatea cu care și-a făcut datoria, impunând respect și stimă pe unde a profesat.

În paralel cu serviciul, procurorul Macavei și-a făcut timp pentru a-și însuși zilnic noutățile în domeniul juridic, dar și pentru a-și înnobila sufletul cu arta și literatura română sau universală. Cei care frecventează Sinagoga din Bistrița, Palatul Culturii, Biblioteca Județeană „George Coșbuc”, Casa Argintarului, Complexul Muzeal, Expozițiile de pictură de la „Arcade” i-au văzut pe soții Macavei gustând cu plăcere concertele de muzică clasică sau muzică tradițională, conferințe pe diverse teme, lansări de cărți și reviste, piesele de teatru etc., etc. Iată de ce această familie are pereții capitonati cu câte trei rânduri de cărți, multe ediții princeps, cu autografele autorilor, de la Călinescu, Mircea Eliade, Emil Cioran, până la Mihail Sebastian, Camil Petrescu, Rebreanu și contemporanii: M. Cărtărescu, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Alex Ștefănescu, Al. Cistelean ș. a. De câțiva ani au făcut și fac excursii în străinătate din dorința de a cunoaște alte culturi și civilizații. Toate acestea mă îndreptățesc să spun: „Iată o familie care trăiește frumos și modest”, căci, deși locuiesc la bloc, știu să se bucure de viață cum puținii dintre noi știm.

Trebuie să știți că procurorul Macavei și-a găsit timp să se ocupe de scris, dovadă este că de peste 20 de ani este redactor la revista „Cuibul visurilor” unde și-a publicat o bună parte din articolele sale, articole pe care și le-a adunat în controversata sa carte „Un alt fel de amalgam”, tipărită la editura TipoMoldova” din Iași, în 2017. Menționez faptul că fără aportul domniei sale la tipărirea acestei reviste, de altfel, prima revistă din țară din mediul rural, ea n-ar fi supraviețuit 22 de ani neîntreruși. Dar nu a colaborat numai la „Cuibul...” nostru, e suficient a aminti „Răsunetul”, „Litera Nordului” ș. a.; mai nou semnează și prefețe la cărțile prietenilor. Subliniez faptul că din anul 2011, procurorul Macavei este și membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România.

De câțiva ani, studiază cu asiduitate cărțile celebrului autor francez H. de Balzac. Puținii dintre noi i-au citit cele peste 200 de volume traduse în românește. Din pasiune pentru acest scriitor, procurorul Macavei s-a apucat să învețe limba franceză, ba i-a vizitat câțiva ani la rândul și casele memoriale din bătrâna Franță. Cred că viitoarea sa carte, dedicată lui Balzac va stârni interesul până și specialiștilor.

Una din marile bucurii a domniei sale este faptul că din 4 ianuarie 2018 este bunic a două gemene sănătoase, lucru

care i s-a îndeplinit ca urmare a credinței sale nestrămutate în Bunul Dumnezeu. Îl felicit pentru că i se acordă acest înalt titlu și îi doresc în continuare multă sănătate și multe bucurii. Dragă Mac, iată că tinerele generații au în tine un model demn de urmat!

Icu Crăciun

Alocuțiune rostită de Macavei Al. Macavei,
la primirea titlului onorific de *Cetățean de onoare*

Domnule Primar,
Dragi măiereni din toate colțurile globului pământesc,

În an de Centenar al Unirii românilor din toate provinciile cu populație predominant românești ale Europei: un primar destoinic – Vasile Borș – și un preot vrednic – Dan Cismaș – secondați de consilieri locali sau de colegi întru altar, au unit pe măiereni pentru o perioadă de trei zile (27-29 aprilie) în cuget, în simțire și acțiune.

Au fost zile de neuitat pentru participanți, s-au atins stări de spirit nemaipomenite datorită slujbelor bisercești, cântecelor închinare credinței strămoșești, iubirii de OM și de DUMNEZEU care vor dăinui mult timp în inimile noastre. Alocuțiunile, luările de cuvânt, pericopa despre omul slab, intervențiile punctuale ale Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Andrei, cuvântul celorlalți cinci înalți ierarhi, armata de preoți, așezarea Cinstului Brâu al Maicii Domnului spre închinare au întregit, dar n-au încheiat manifestările Sărbătorii măierilor din cele trei zile. Parada militară și programul artistic cu Andra și Sava Negreanu-Brudașcu au reținut atenția și dragostea spectatorilor, în funcție de starea de spirit a fiecărui măierean în parte, el (măiereanul) a putut să aleagă, a putut să zăbovească cu inima asupra a ceea ce l-a încântat cel mai tare.

Toți prelații s-au ridicat la înălțimea rolului pe care trebuia să-l joace în slujba religioasă. Din rândurile lor au fost două sau trei voci minunate, cărora li s-a adăugat vocea destoinicului nostru primar, Vasile Borș, teolog de profesie, care prin cântecele lor aveai senzația că te înalți la ceruri. Pricasna „A venit un om la Domnul” a înduioșat inimile tuturor mamelor prezente.

La inițiativa primarului, la demersul preotului paroh Dan Cismaș, și la înțelepciunea Mitropolitului Andrei a venit și a urcat pe scenă preotul greco-catolic din localitate; mai lipseau protestanții pentru ca la Maieru să se realizeze primul act de ecumenism de pe Valea Someșului.

Pe prundul Morii din Arini, cu o suprafață de trei hectare care a devenit neîncăpătoare pentru coțobrei, s-a amenajat o scenă pentru programul artistic și acordarea titlurilor de cetățeni de onoare la patru măiereni și un feldrihan. M-am numărat printre ei. Îmi mulțumesc primarului în special și consilierilor locali că s-au gândit și s-au oprit și la mine. Le mulțumesc părinților că m-au făcut și dascăliilor că m-au învățat, în special profesorului dirigine Sever Ursă, filolog erudit, care a sădit în inimile tuturor elevilor săi pasiunea lecturii și scrisului.

Din cei cinci așa-ziși laureați, patru sunt măiereni. Noi suntem prima generație de intelectuali de la țară, adică fii din părinți veritabili țărani. Noi avem antecesorii celebri, Rebreanu este pe primul loc. Și vom avea, sunt sigur, urmași mai buni și mai valoroși ca noi.

La vârsta de peste 70 de ani poate că am făcut și eu câte ceva pentru Maieru și măiereni; pentru atunci când am fost consilier juridic la Direcția Muncii Bistrița sau procuror financiar la Curtea de Conturi. Pentru atunci când am fost procuror de drept comun în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean am fost de partea dreptății, a adevărului și a justiției.

Am primit și Diploma de aleasă cinstire din partea IPS Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolit al Clujului, Maramureșului și Sălajului. Îmi mulțumesc din inimă cu toată smerenia de care sunt capabil.

La programul artistic din după masa zilei de 29 aprilie, copiii s-au bucurat nespuse de jocurile de artificii, tineretul de melodiile Andrei, iar oamenii mari au încercat profunde sentimente patriotice provocate de cântecele Savei Negreanu-Brudașcu.

Așadar, pentru o fărâmə de vreme, Timpul s-a oprit pe loc și a privit la măiereni care trăiau o stare de grație în *Cuibul visurilor* lui Rebreanu care este al nostru, al tuturor (scriitorul și cuibul) întocmai ca un leagăn purtat pe umeri de o mamă iubitoare.

Măiereni, din toate colțurile lumii prezenți sau virtuali prezenți vă iubesc și vă îmbrățișez cu dor.

Foto: Victor Cărbune

Jurist Macavei Al. Macavei

LAUDATIO în onoarea D-lui Traian Gabriel Scridon

Conferențiarul universitar Traian Gabriel Scridon s-a născut la data de 20 noiembrie 1951 în Cluj-Napoca. Este un om format la oraș, dar cu puternice rădăcini în lumea satului, prin părinții săi, distinsul profesor universitar Gavril Scridon, născut la Feldru, iar mama sa, Maria, fiind originară din Singeorz-Băi.

După terminarea studiilor la Liceul "George Barițiu" din Cluj, frecventează cursurile Institutului de Medicină și Farmacie din același oraș (între 1970-1976).

Funcționează ca tânăr medic în Ciocănești, Feldru, la Spitalul de Chirurgie Generală din Năsăud, în Sângeorz-Băi la Stațiunea Balneară și, de asemenea, în Maieru. S-a căsătorit cu Beticuța Catarig, profesoară de educație fizică și un om deosebit, având împreună 2 copii: Călin Emil și Ana-Maria.

Lumea satului l-a format și l-a educat ca om, iar lumea orașului l-a format ca intelectual. Din cele 2 lumi el a luat ce este mai bun și s-a format ca remarcabilă personalitate, cu calitățile oamenilor de valoare.

Cu o concepție vastă, un spirit de luptător, o inteligență fină și o ironie usturătoare, Traian Gabriel Scridon este omul care nu se ferește să spună lucrurilor pe nume și să critice tarele societății.

În 1982 obține, prin concurs, un post de medic la Cluj-Napoca, la Clinica Chirurgie I. Din dorința de perfecționare pleacă la București (1985), unde, timp de 5 ani se specializează în chirurgie cardio-vasculară, specializare continuată în Franța, la Lyon (1990) și în SUA (1991).

Se întoarce apoi la Cluj-Napoca și funcționează ca medic primar în chirurgie cardiovasculară în cadrul Institutului Inimii de Urgență, fiind director medical al aceluiși institut, șef la Clinica Chirurgie Cardiovasculară. În același timp fiind este și conferențiar universitar, șef de disciplină la Catedra de Chirurgie Cardiovasculară din cadrul UMF Cluj-Napoca până în octombrie 2017.

Și-a consacrat notorietatea prin valoare și talent, dar și prin modestie; a muncit cu pasiune, a publicat 6 cărți de specialitate ca autor și coautor:

1999- "Bolile venelor, ghid"

2002 - "Patologia tumorală a inimii și vaselor" și "Miomul cardiac"

2007 - "Tratat de patologie chirurgicală cardiovasculară" și "Histogeneza tumorilor cardiace"

2000 "Patologia timusului"

Întorcându-ne la perioada când a profesat ca medic la Maieru pot spune - în cunoștință de cauză, eu fiind director al Școlii Generale Maieru în perioada respectivă - "a sfințit locul", respectiv comuna Maieru de pe valea Someșului, dăruindu-se în totalitate activității medicale în slujba măierenilor. Chiar și după revenirea la Institutul Inimii, în Cluj-Napoca, măierenii au avut un om de nădejde, care să-i ajute să se însănătoșească în urma operațiilor pe care le-a făcut împreună cu echipele de medici pe care le coordona.

Surprinzătoare și de admirat la Traian Gabriel Scridon este pasiunea sa pentru frumusețile plaiurilor noastre românești, pasiune care i-a adus mulți prieteni din Maieru, împreună cu care a colindat M-ții Rodnei, dar și Făgăraș, Retezat, Parâng etc.

Țin să amintesc faptul că în cariera profesională este membru plin în:

- Societatea de Chirurgie Cardiovasculară, din 1986,
- Societatea Internațională de Chirurgie Cardiovasculară, din 1989,
- Societatea Română de Angiologie și Chirurgie Cardiovasculară, din 1990,
- Societatea Română de Cardiologie, din 1992,
- Uniunea Internațională de Angiologie, din 1992,
- Uniunea Medicală Balcanică, din 1992,
- Societatea Română de Circulație Extracorporală, din 2001

În timpul studenției a jucat baschet pentru echipa clubului Universitatea Cluj, în Divizia I, iar din 2012 este director la Clubul de Rugby Universitatea Cluj, Divizia I.

Cu alte cuvinte, e cunoscut de multă lume nu pentru că este medic, ci prin opera sa, prin prezența sa de fiecare dată, ca un om simplu și modest. Este cunoscut de asemenea pentru modestia de care dă dovadă, pentru dorința de viață și pentru optimismul său.

Traian Scridon este constitutiv format pentru a împărtăși din energia sa sufletească, un om iubitor de oameni, un om între oameni.

Este un om care respectă și în același timp impune respect, stimă și considerație.

E un doctor de invidiat, stârnind admirația colegilor, iar pentru pacienți - o binefacere de la Dumnezeu.

Întregul meu respect, întreaga mea considerație pentru Traian Gabriel Scridon.

Să ne trăiești întru mulți ani, Domnule Conferențiar Universitar Dr. Traian Gabriel Scridon.

Prof. Titus Cărbune

Alocuțiune rostită de Traian Gabriel Scridon, la primirea titlului onorific de Cetățean de onoare

În alocuțiunea rostită de Dl. Prof. Univ. Dr. Traian Scridon, cu prilejul acordării titlului de cetățean de onoare al comunei Maieru, domnia sa a ținut să mulțumească domnului primar, măierenilor și tuturor celor care au fost prezenți în aceste zile de mare sărbătoare, pentru primirea acestui onorant titlu.

Dânsul a readus în memoria interlocutorilor, prin cuvântul său de răspuns și mulțumire, multe dintre amintirile care l-au legat și care încă îl leagă de acest minunat „cuib al visurilor”. Venit cu puțin înainte de anii '80 din localitatea natală, Feldru, primii ani din munca sa de medic „de familie” au fost făcuți cu mare dăruire aici, la Maieru. Anii buni pe care i-a petrecut la dispensarul vechi din sat, „La Curte” - cum se zicea pe vremuri -, unde condițiile de atunci erau mai „precare”, colegii de breaslă - domnul sanitar Augustin Partene din Maieru, doamna asistentă Rozica din Anieș, domni și doamnele învățătoare din sat -, dar și oamenii simpli de aici ne sunt readuși în memorie prin cuvintele simple și modeste ale domnului doctor „măierean”, cuvinte pline de recunoștință pentru fiecare dintre aceștia.

Sunt amintirile prin care dl. doctor Scridon ne mărturisește că a fost și este profund legat de Maieru și de măiereni; sunt cuvinte de mulțumire adresate tuturor, atât pentru sprijinul în munca sa de doctor al satului măierean - cu mulți ani în urmă -, cât și pentru acordarea distincției (Diploma de aleasă cinste) și a titlului de cetățean de onoare al comunei Maieru.

Toate acestea au fost conturate în cuvântul de răspuns și mulțumire venit din partea D-lui Prof. Univ. Dr. Traian Scridon, căruia și noi, cei din redacția revistei *Cuibul visurilor* îi mulțumim și-l așteptăm acasă la noi, la Maieru, ca pe un adevărat fiu al satului.

A consemnat Daniel Partene

Sport

Tineri sportivi măiereni în competiții naționale

Această vară capricioasă a adus pentru tinerii sportivi măiereni rezultate deosebite în două discipline, deja consacrate, voleiul și atletismul.

La sfârșitul lunii aprilie, Bacăul a organizat decent etapa finală a Campionatului Național de Minivolei, la care cele mai bune 8 echipe au luptat pentru o cât mai bună plasare în ierarhia națională.

Județul nostru a fost reprezentat, după o calificare spectaculoasă, de către echipa mixtă a Liceului cu Program Sportiv Bistrița, antrenor prof. Paul Someșan și cea a Liceului Tehnologic „Liviu Rebreanu” Maieru, antrenor prof. Liviu Ursa.

Bistrițenii au făcut parte din grupa A alături de C.S.M. București, C.T.F. „Mihai I” București și C.S.S. Botoșani. După desfășurarea meciurilor din grupă, în care echipa noastră a pierdut la limită meciurile cu C. S. S. București și C.T.F. București și a câștigat cu C.S.S. Botoșani, a jucat și a câștigat cu C.S.S. „Avram Iancu” Ștei din cealaltă grupă, fapt ce i-a permis să joace pentru locurile V-VI în ultima zi a competiției. Meciul decisiv a fost câștigat după o confruntare spectaculoasă cu același C. S. S. Botoșani.

Rezultatul final al competiției a fost următorul: Locul I C.S.S. Bacău, locul II C.S.S. Tulcea, locul III C.T.F. „Mihai I” București, locul IV C.S.M. București, locul V L.P.S. Bistrița, locul VI C.S.S. Botoșani, locul VII L.A.P.I. Dej, locul 8 C.S.S. „Avram Iancu” Ștei.

Nivelul tehnic al celor mai mici voleibaliști a fost remarcabil, iar echipa noastră a fost sensibil egală cu celelalte competitori, diferența fiind făcută, de cele mai multe ori, de greșeli datorate emoțiilor inerente mizei acestei confruntări naționale, dar rezultatul este, fără discuție, unul valoros pentru voleiul bistrițean.

Am remarcat un număr mare de părinți care au însoțit și au susținut prin galerii frenetice echipele fiilor lor pe tot parcursul jocurilor, prezență ce a lipsit, cu două excepții, echipei noastre, fără a culpabiliza în niciun fel acest fapt. Probabil, va fi o temă de dezbateră pentru viitor. Acest lucru a influențat, fără discuție, evoluția tinerilor voleibaliști, cunoscând faptul că prezența acestora pe marginea terenului de joc ajută psihicul atât de vulnerabil vârstei lor, dar este și un suport și o motivație pentru antrenor.

Colaborarea, care durează de mult timp, între Liceul Sportiv Bistrița și școala măiereană de volei se dovedește încă o dată benefică, iar sprijinul logistic constant al conducerii principalei instituții sportive a județului, prin directorul Mircea Gătej, în sprijinirea acestui sport al îndemnării și inteligenței motrice este indiscutabil.

Felicitări prietenului și valorosului antrenor Paul Someșan, alături de care am încheiat această echipă, felicitări copiilor ale căror nume vi le prezentăm astăzi cu bucurie și mândrie:

Ionuț Alexandru Rebrîșorean (căpitan și unul dintre cei mai valoroși sportivi ai turneului final), Eduard Liviu Pop, Emanuel Cristian Băldean, Cristian Moldovan, Abel Ureche, Cosmin Emanuel Bors, Razvan Vărărian, Robert Iluță și Alexandru Buia.

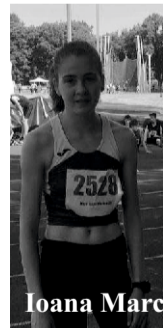
La începutul lunii mai, pe stadionul Iolanda Balaș Soter din București, a avut loc Campionatul Național de juniori 2-cadeți, la care măiereanca Ioana Marc a reușit o remarcabilă performanță prin câștigarea locului I la proba de 1500 m., după o clasificare onorabilă anterioară, locul V la proba de 800 m.

Ioana a avut rezultate sportive bune și la școala noastră, ca mai apoi să devină elevă a Liceului cu Program Sportiv și legitimată a Clubului Sportiv Municipal Bistrița, având ca antrenore pe Maria Ciobnică, ea însăși o valoroasă atleta bistrițencă.

Nu putem să nu facem o comparație între caracterul deosebit al Ioanei, cu cel al regretatei atlete Maria Cioncan, care, tot în proba de 1500 m, ne-a bucurat cu câștigarea bronzului olimpic la Olimpiada de la Atena - 2004.

Te îmbrățișăm, Ioana, felicitări antrenorei tale și-ți dorim, din suflet, un parcurs sportiv câștigător și fericit.

Liviu Ursa

Ioana Marc

Echipa de volei MAIERU+BISTRITA

Redactor-șef: ICU CRĂCIUN

Redactori: Viluț Cărbune, Ilie Hoza, Macavei Al. Macavei, Iacob Naroș, Mircea Prahase, Alexandru Rațiu, dr. Lazăr Ureche, Liviu Ursa, Viorel-Daniel Partene

Acest număr apare cu sprijinul financiar al Primăriei Maieru.

Correspondenți externi: Damaschin Pop Buia (Germania), Alex Pop (SUA)

Precizare: Responsabilitatea materialelor publicate aparține în exclusivitate autorilor.

Adresa redacției: Muzeul Cuibul visurilor Maieru, județul BISTRITA-NĂSĂUD

Machetare: Viluț Cărbune

E-mail: icu_craciun@yahoo.com

Tehnoredactare computerizată și tipar: IMPRES srl Bistrița, str. N. Titulescu, nr. 18,

tel/fax: 0263 238027, tel: 0263 223201

ISSN 1224 - 643

Învățământ

CUIBUL VISURILOR

Sport

Cultură